Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26152
Copyright: Admont, Benediktinerstift

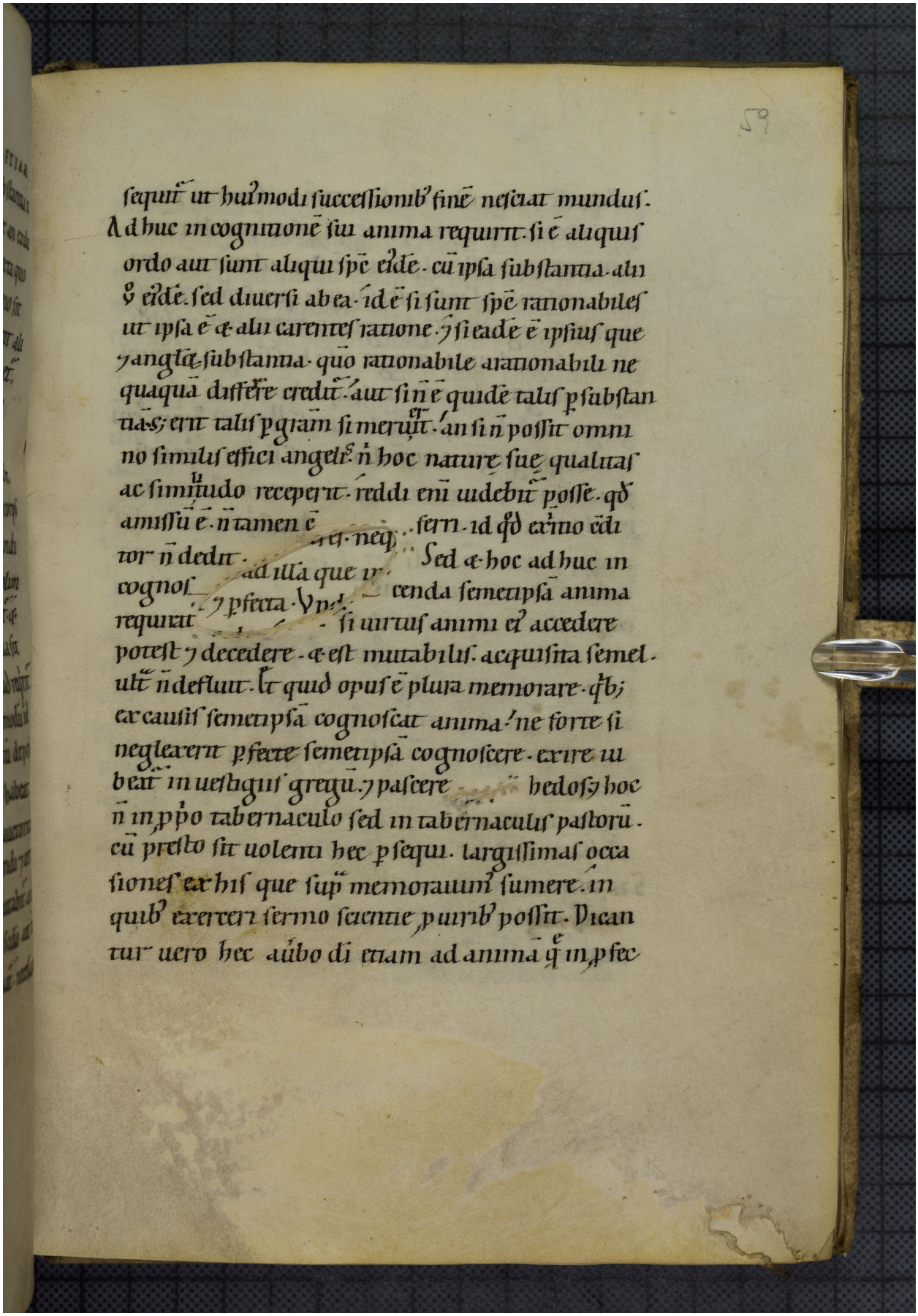

59

seqūt ut huiusmodi successionib' finē nesciat mundus.
Ad huc in cognitionē sui anima requirit. si ē aliquis
ordo aut sunt aliqui spē eiusdē. cū ipsa substantia. alii
q̄ eiusdē. sed diuersi ab ea. id ē si sunt spē rationabiles
ut ipsa ē. et alii carentes ratione. ⁊ si eiusdē ē ipsius que
⁊ angelica substantia. quō rationabile a rationabili ne
quaquā differre creditur. aut si n̄ ē quidē talis p substan
tiā. erit talis p gratiam si meruerit. an si n̄ possit omni
no similis effici angelis. n̄ hoc naturē suę qualitas
ac similitudo receperit. reddi enī uidebit̄ posse. q̄d
amissū ē. n̄ tamen ē [illegible] fert. id q̄d extinto ēdi
tor n̄ dedit. [illegible] neq. Sed et hoc ad huc in
cognos[illegible] ad illa que in[illegible] cenda semetipsā anima
requirat [illegible] ⁊ p fecta. Vnde [illegible] si uirtus animi et accedere
potest ⁊ decedere. et est mutabilis. acquisita semel.
ult̄ n̄ defluit. Et quid opus ē plura memorare. q̄b;
ex causis semetipsā cognoscat anima. ne forte si
neglexerit p fecte semetipsā cognoscere. exire in
beat̄ in uestigiis gregū. ⁊ pascere [illegible] hedos ⁊ hoc
n̄ in p̄ p̄o tabernaculo sed in tabernaculis pastorū.
cū presto sit uolenti hec p sequi. largissimas occa
siones ex his que sup̄ memorauimus sumere. in
quib' exercen sermo scientie p uirib' possit. Vican
tur uero hec a ubo di etiam ad anima q̄ in p fec